

אם כן נדע להשתמש במורי דרך מבני המקום".
 אין צורך להדגיש במיוחד שרשת קשר יעילה
 הנה חיונית על מנת להצליח וכן למנוע מארבים. מסי-
 בה זו יש צורך בכלי־רכב משוריינים בשירות.
 בשטח בו צמודים הטנקים לדרכים, על חיל־הרג-
 לים התומך להבטיח את מעבירי־המים: לוחמי־הגרי-
 ליה הקוריאנים גוהגים להטיל רימוני־יד, הכרוכים
 ב"אצבעות" דינמיט, ממקומות המסתור שלהם.
 עליך להניח שיש האזנה לקוי הטלפון שלך, כי
 ברוב המקרים כן היה. אולם הגרמנים נוכחו לדעת
 שמכשיר הטלפרינטר מקנה להם בטחון־מה.
 חפש ובדוק בקבוצות של פליטים. חפש בבתים
 אחר כלי־נשק מוסתרים. עיין במפתך ומצא בה את
 השטחים המכוסים והקשים לתנועה. כוחות גריליה
 צומחים ומתפתחים באופן הטוב ביותר בשטחי הרים
 וגבעות.

* *

אתה שונאם, אך שעה שתופש אתה אותם בשבי
 אל תפגע בהם. ובמידת האפשר — חקור אותם מיד

ובמקום. בדרך כלל לא ילבשו מדים, אך יש להת-
 יחס אליהם כאל שבויי מלחמה, שעה שהם נופלים
 בשבי. נצל עובדה זו כלחץ לכניעות נוספות. הטיל
 ממוסיך הזעירים חבילות כרוזי תעמולה, ותעודות-
 מעבר אל עבר הקוים שלך.

כוחות הגריליה תלויים במידה רבה באוכלוסיה
 המקומית. ולכן חיוני הדבר שתרכוש את אהדת הר-
 תושבים אליך. גפוליון והיטלר לא נקטו בשיטה זו.
 יתכן והפרטיזנים ינקטו בדרכי טרור ע"י שריפת
 כפרים והריגת בני־תערובת, אך בדרך זו רק יחקו
 את היטלר, ואתה תוכל לנצל זאת לתועלתך. הבא
 בחשבון את האוכלוסיה המקומית וגייס את עזרתה.
 בדרך זו תחסוך זמן ומאמצים. לעולם לא תצליח
 בלעדיהם.

יחידות הגריליה מהוות גורם צבאי מאורגן היטב.
 עליך להכיר בעובדה זו ולא להתעלם ולזלזל באפ-
 שריותיהם. זכור — מטרתם היא להסיח את יחידתך
 מביצוע משימתה. אל תתן להם לעשות זאת.

ס"ור ר.א.ר. רובינסון

מלקחו של מפקד־פלוגה במלאיה

המחלקה או הסמל המחלקתי) הם אשר יכולים להשיג
 הוצאה מכלעת כלשהי. אפילו מפקד הפלוגה, פרט למקרה
 בו הוא נמצא עם הפטרול אשר יצר את המגע, אינו יכול
 לעשות יותר מאשר לארגן פעולת רדיפה מידית, אחר
 את המשימה של כפית הקרב על חבורות האויב או, כפי
 שקורה לעתים קרובות יותר, של גירושן אל מחוץ לתחום
 הפלוגה, לאזור אחר, פתוח יותר, — אפשר לנסות ולהשיג
 בדרכים שונות:

- (א) התקפה על יעדים ברורים, כשהפעולה מתבססת
 על ידיעות מדויקות.
- (ב) פעולת רדיפה לאחר התנגשות.
- (ג) פטרולים המחפשים אויב בשטחים שמתקבל על
 הדעת שהוא מסתתר בהם, אך לא על סמך ידיעות ודאיות.
- (ד) פעולות סריקה.

ה"יעד" הנו לעתים קרובות מחנה של חבורה בג'ונגל,
 אך הוא יכול גם להיות בנין מסוים, אשר לפי השמועה
 מנצלות אותו החבורות למסתור ולנופש. אך הידיעות
 המצויות — כמעט ואף פעם אינן "עדכניות", ורק לעתים
 רחוקות ביותר הן מדויקות. במידה שישנן ידיעות, הריהן
 כלליות ביותר. ברוב המקרים יוצאת הפלוגה לרדיפה

למפקד־פלוגה — שדה־פעולה נרחב במלאיה, ובדרך כלל
 אף ניתנת לו יד חפשית למדי, אף כי תכניותיו כפופות
 כמובן לתכנית הגדוד. עליו לפקח בדרך כלל על שטח
 גדול ביותר, ושעה שאינו מועסק בפעולה גדודית, או פער-
 לה בקנה־מידה גדול יותר, עליו לפטרל באזור לפי שיטתו
 הוא. דבר זה נעשה הכרחי בגלל המרחקים הגדולים שבין
 מפקדות הפלוגה והגדוד. מפקד הגדוד לא יוכל לרוב, פשוט
 מבחינה פיזית, לנהל כל אחת מן הפעולות המבוצעת במרח-
 בו ולפקח עליה.

נוסף על המרחקים הגדולים, הרי אופיו של השטח הופך
 את הפלוגה ליחידה הטקטית הגדולה ביותר היכולה להיות
 מנוהלת ע"י אדם אחד באזור ה"קרב". אף כי מפקדת
 הגדוד יכולה להקים מטה קדמי אי־שם על גבול הגזרה,
 הרי לעתים רחוקות ביותר, אם בכלל, ישיג המג"ד באורח
 זה יכולת פיקוח גדולה יותר ע"י המצאו בתוך אזור הפער-
 לה על הפטרולים שלו. במציאות אין מקרים בהם יוכל
 המג"ד, ע"י החלטה מהירה או הפעלה זריזה של פלוגה
 זורבית, להשפיע על מהלכה של פעולה. המטרה הנה כל
 כך בלתי־יציבה בשעה שנוצר המגע, והחשת התגבורת —
 תהליך כה מורכב וממושך, עד שרק מפקד הפטרול (מפקד

חסרת-שחר, המודרכת ע"י מורה-דרך אשר אינו מצליח למצוא את מקום היעד למרות החקירה המדוקדקת קודם לכן באמצעות מתורגמנים.

השיטה המקובלת לרדיפה היא בעזרת גששים וחיילים הפועלים ככלבי-צייד ממש. הנסיון מורה שהדרך הטובה ביותר ליצירת מגע לאחר התנגשות היא ע"י גישה אל מקום ההתנגשות ותנועה מעבר לו, לפי הסימנים שנותרו במקום. יש והנך מתגרה לנסות לשקול ולהעריך: איזוהי הדרך, המתקבלת-על-הדעת, בה נסתלק האויב — ולצאת מיד אל המקום המשוער. אך אנשי הגריליה פועלים בחבורות, אשר למרות שמכנים אותן ככיתות, מחלקות ופלוגות, ולמרות היותן כפופות לתכנית איסטרטגית כללית, הרי הן עצמאיות במידה רבה ופועלות לפי הקפריסה של מפקד דיהן. יתר על כן, הגרעין הקבוע, החי למעשה בג'ונגל, הנו קטן יחסית במספר, והריהו מגייס לוחמים מקרב הערים והכפרים שבסביבה, לפעולה זו או אחרת בלבד; עם סיומה של המשימה חוזרים ומתפזרים מגוייסים-ארעיים אלה לבתיהם.

זוהי הסיבה שבגללה רבה כל כך חשיבותן של פעולות הסריקה, המצליחות לגלות ולתפוש שנים או שלושה מחברי המחותרת, או תומכיהם הפעילים, אשר ניתן לזהותם באמצעות "מוסרים"; וכן יש בהן כדי לערער את שלות-הרוח של האויב.

קושי אחד משותף לכל הפעולות הנ"ל — התקפה על יעדים מוגדרים, פעולות רדיפה, פטרולים וסריקות — קושי הנעוץ בחוסר האינפורמציה הנאותה, וניתן לכנותו בשם "בעיית ההתקרבות". אנשי החבורות מיחסים לעצמם את מערכת הריגול והבילוש היעילה ביותר בעולם. ואכן, אין ספק שהכל עומד לצדם: בייכולתם להטיל מורא בקרב אחוז ניכר מאוכלוסית הכפרים ותושבי המקום: העונש על סיוע לכוחות-הבטחון הנו מות. שיטה זו אינה יכולה להתקבל ע"י כוחות הבטחון. והתוצאה היא, כמובן, שכל תושב משמש כמרגל לאנשי-הגריליה ולא יגלה כל ידיעות על האויב.

לג'ונגל אתה הייב להכנס מאין שהוא, ויהי זה מן הדרך, מן הנהר או ממסילת-הברזל. הדרכים והנהרות הנם דוקא דוגמה מצוינת ל"פיתוח-סרטים" של חבל-הארץ — ישובים ובתים בודדים פזורים לאורכם ברציפות — וכמעט ואין לסור מהם מבלי שירגישו בכך מן הבית הסמוך, אשר בלי ספק מצוי בו כלבי-שמירה יעיל. מכונית-משא או אסדת-פלישה, הנעצרים בדרכם. הנם סימן ידוע ומקובל לכך שגייסות מובאים לאזור. מסילת-הברזל אף היא הנה כמעט ובלתי-שימושית. אך הגבלה נוספת של התנועה ברכבת סיבתה בכך, שרק רכבות מעטות מהלכות בקביעות בקוים אלו, ומכאן שכל רכבת נוספת אשר קול

תנועתה נשמע למרחקים הנה כפי הנראה רכבת צבאית.* נראה, שהפתרון הטוב ביותר הוא שהפלוגה כולה, "תיעלם" בג'ונגל לפרק זמן ממושך ותקבל את אספקתה בדרך האויר. ואמנם, גם שיטה זו נוסתה; אך תוצאותיה היו מאכזבות.

בדרך כלל, משך הזמן הממוצע של פטרול הוא 48 שעות. יש והוא ממושך יותר — נאמר, חמישה ימים — ויש אף קצר יותר. אולם הפטרול בן היומיים זוכה ע לפי רוב בתוצאות הטובות ביותר. ובאם לא נמצא דבר תוך פרק זמן זה, הרי שניתן להניח שהאויב נסתלק למקום אחר. עד כה ביררנו את בעיית "יצירת-המגע". קיום המגע, מן הרגע שנוצר, הנו בעל חשיבות שאינה פחותה מהנ"ל — ואף אינו פחות קשה כלל ועיקר. שנים הם המקרים המתקבלים על הדעת בהם נוצר מגע. הראשון — שעה ששיירת כלירכב או רכבת מותקפים מן המארב. במקרה זה סובלים הגייסות ממגבלה הברורה ומובנת מאליה; והרי הם ברי-מזל באם יצליחו להשמר ממספר גדול של אבידות ויצליחו למנוע את נפילת הנשק והתחמושת לידי האויב. התקפת-נגד במקרה כזה כמעט ואינה מתקבלת על הדעת, ואין כל סיכוי להמשך המגע מן הרגע בו איבדו התוקפים את יתרונם.

בדומה לכך, באם פטרול יהא ברי-מזל ויתקל במחנה התפוש ע"י האויב, או שיפגוש בחבורה תוך תנועתה, הרי בדרך כלל נוהגים אנשי הגריליה לירות כמה יריות ולסגת לעתים קרובות — אף תוך כדי התפצלות לחוליות קטנות של שניים-שלושה אנשים. האויב ישאר בשטח רק באותו מקרה, שהיחס המספרי הוא לטובתו במידה כזו עד אשר, לפי הערכתו, יוכל לחסל את הפטרול כולו או לפחות לנתק חלק ממנו.

על מפקד הפטרול מוטלת איפוא משימה קשה. ברי, שתפקידו הראשון הוא לרדוף אחר הנסוגים ולקיים את המגע בכל מחיר. אין ספק שהאויב מצויד קל יותר ממנו, ומכיר את השטח טוב ממנו. אעפ"י כן, באם ידבק הפטרול בעקשנות לאויב עד שיגיעו גייסות רעננים, אשר יעברו על פניו על מנת לזנוק לעבר האויב, הרי שסופו של האויב — באם רדיפה זו נמשכת זמן ממושך למדי — שיוצמד לקרקע מעייפות ומחוסר מזון. דבר זה נראה פשוט להלכה, אך הקשיים של מעשה הם ניכרים. ראשית, הג'ונגל — שהנו "נייטרלי" * לכאורה —

* זכורות תחבולותיו של וינגייט, בפעולות בצפון הארץ; לבצע את השארת קבוצות-המארב בשטח מבלי לעורר תשומת-לב אויבת, מעין הנ"ל. — ה מ ע ר כ ת . * רמז לשמו של ספר נודע על מלחמת-הגריליה, בימי ההתנגדות לכובש היפני במלאיה — מאת קצין בריטי אשר מילא בה תפקיד פעיל ביותר: "הג'ונגל הנו נייטרלי" (דהיינו, הטבע, ותנאיו, איננו לצדו של אף אחד משני הצדדים הלוחמים). — ה מ ע ר כ ת .

מסייע בידי הנרדף. כל מי שהיה פעם בג'ונגל יודע באיזו מידה יכול בו אדם להסתתר במרחק כמה אמות בלבד מן הרודפים אחריו. נוסף לכך, איש החבורה, הפלטיזון, הגו אמן בטשטוש עקבותיו. אפילו גששים מומחים ובני-הארץ מבזבזים זמן רב בחיפושים אחר העקבות האמיתיים ובהבחנתם.

אחר כך באים הקשיים המנהלתיים. אם הכונה היא להזעיק גייסות רעננים, הרי יש לקיים קשר אלחוטי; ופירוש הדבר — מטען כבד ובלתי-נוח אשר חייב מישוהו לשותתו — והאטה כללית של קצב ההתקדמות. עם זאת — ויתור על מכשיר-הקשר פירושו: ניתוק המגע עם גייסות-התגבורת.

במקרה זה מסוגלים אנשי הגריליה למשוך את הפטרול הרודף יותר ויותר לעומק הג'ונגל, ובסופו של דבר — לחמוק לגמרי.

נניח, כי רק מכשיר-הקשר נלקח עם היחידה, וכל החבי-לות הכבדות יותר מושארות על מנת להגביר את המהירות. דבר זה מחייב השארת קבוצה קטנה עם הציד, וכן יש להשאיר את מנות-האספקה של אנשי הפטרול. באם אין הפטרול גדול במיוחד הרי אין להניח שישא עמו שני מכשירי-קשר; ולכן לא יוכל לקרוא את „קבוצת-המאסף“, הזאת שלו, שעה שהגוף העיקרי יהיה רחוק יותר ממיל או שנים ממנה. אם גם יוכל לעשות זאת, יתגלה קושי בתיאור הדרך למקום. יש להניח שיהא צורך במורה-דרך נוסף; וכידוע, יש מחסור במורי-דרך טובים.

אף אחד מקשיים אלה אינו למעלה מיכולת אנוש, וביחוד שעה שמספר גדול של פטרולים פועל באותו אזור, וכשמכשיר-אלחוט מצוי עם כל אחד מהם. אולם הם מחיי-בים מחשבה מהירה ובהירה, והריני מעלה אותם כאן כדי להראות שהשמירה על המגע אינה כה פשוטה כפי שנראה הדבר לכאורה.

הפתרון הנכסף, כמובן, הוא להתחמק מן הצורך ברדי-פה: ע"י כך שהאויב יושמד. הדרך היחידה בה יש סיפויים להשיג את הדבר תהא בעזרת תרגולת-קרב משוכללת. „מרכז-האמונים הבריטי במזרח הרחוק“ עיבד תרגולת מיוחדת להגבה מהירה למקרה של התקלות באויב; אך אין לך שום תרגולת שתוכל להתאים לכל האפשרויות. מפקד יראה עצמו בר-מזל באם הערכתו הראשונית לגבי עמדות האויב, מספרו ומגמותיו תהא נכונה, ואם התמרון שבא בעקבות הערכה זו מצליח במאת האחוזים.

אולם גדוד חיל רגלים בעצמתו של היום, לא יצליח להקיף אזור ג'ונגל בהיקף של חצי-מיל מרובע (כקילומטר רבוע מרובעים — המ ע ר.), כך שאיש לא יוכל לצאת ולחמוק החוצה. ובשעה שהגייסות מתקרבים אל המטרה

לסגור עליה, לפני המהלומה מן האויר, הרי כמעט ודאי שיתברר להם לחלוטין כי האויב ברח מן האיזור כולו, עוד בטרם המריאו המטוסים משדה-התעופה.

רבות הן ההמלצות להפעלת מרגמות בנות 3 אינץ', ו-תותחי 25-הליטראות; אך בגלל העדרה המוחלט של אפשרות תצפית-האש, ובגלל הבעיה הקשה של ההתקרבות והרדיפה של הגייסות, מצטמצם השימוש העיקרי בכלים אלה במניעת שטחים ואיזורים מסוימים מן האויב ע"י הפגזתם לסרוגין בזמנים לא קבועים.

המנהלה והקשר הפנימי, בסוג זה של פעולות, ראויים לציון מיוחד. כיום מצויים שני סוגי מנות-מזון. אף אחד מן השנים אין משיב-הרצון לחלוטין. אלה הן אריזת ה„קומפּו“ ו„האריזה ל-24 שעות“. הפגם העיקרי שב-„קומפּו“* הוא בנפח הגדול של החפיסה ובמשקלה; מנות לשנים או שלשה ימים הם המפסימום שניתן לשאת בג'ונגל, באם רוצים שהגייסות יהיו גם מוכשרים להלחם בכל עת. פירוש הדבר, 8 עד 10 קופסאות בלתי-נזוחות למטענו האישי של כל לוחם. „אריזת ה-24 שעות“ נוחה אמנם יותר לנשיאה, אך היא חסרה אותו ערך תזונתי אשר למנת-ה„קומפּו“.

הספקת מנות „קומפּו“ בדרך האויר, לאחר 48 השעות הראשונות, הנה פתרון טוב, והיא הפכה לנוהג המקובל. כל אימת שמצויים איזורי-הצנחה מתאימים וניתן לקיים את קשר-האלחוט. מענין לציין, כי הצנחות מוצלחות בוצעו בתוך שטח ג'ונגל אשר פונה וטוהר במידה קטנה ביותר. הטענה העיקרית כנגד דרך זו היא שיש בה כדי לגלות את מקום המצאם של הגייסות; אך יש ומגזימים בהערכת סכנה זו. במציאות, לעולם אין מקומה המדויק של היחידה, מתגלה בדרך זו, וקיימים אף סיכויים רבים לכך, שההצנחה כולה תעבור מבלי שיורגש בה.

באשר לחילות המסייעים הרי המחץ ה א ו י ר י הופעל בקנה-מידה נרחב, אך ניתן לומר שהתוצאות היו מאכזבות. עדין מוקדם מדי לנחש, האם הגברת כוחות האויר שחלה במהלך שנת 1950 תשנה את המצב מיסודו. חיל-האויר-המלכותי מצליח במיוחד באיכון מטרת זעיר לות במעמקי הג'ונגל ובפגיעה בהן; אך הקלות בה יכולים כוחות הגריליה לפנות את האיזור למשמע הקול הראשון של מטוס-הקרב, מבטלת ברוב המקרים את השפעתה של ההתקפה. להלכה, צריך איזור-המטרה להיות מוקף גייסות, הממתינים ואורבים לאויב הנמלט, והמוכנים לעלות על היעד בו ברגע שהפצצה האחרונה הוטלה. אלא...

יתכן ופינוי פצועים מעורר את הקשה שבבעיות המנ-הלתיות. התהליך הרגיל הוא: מן הפטרול — אל „ראש“

* קיצור המילה „קומפּוּיט“, שפירושה — „מצורפת“, „מורכבת“; ואמנם, כזאת הנה. — המ ע ר.

הדרך" של הגדוד, בעזרת נושאי־אלונקות, שהופקעו מתוך אנשי הפטרול; ומשם — ברכב גדודי אל תחנת־איסוף ומיון; ומכאן — באמבולנס אל בית־חולים בסיסי. במקרים דחופים הוחלף האמבולנס, בהצלחה, ע"י מטוס קל מטיפוס "אוסטר". * בזמן הקרוב ייערכו נסיונות בפינוי פצועים בעזרת הליקופטרים. אולם, עד כה כרוכה דרך הפינוי המקובלת בתנועה של מהמש ועד ארבע־עשרה

דב"סרן י. ערן

איסוף ידיעות במלחמה זעירה

הסיירים הם עיני הצבא ואזניו! — אוליבר קרומבל

התקן וארגון כוחות האויב ותקן יחידותיהם השונות, מגע תדיר וכמעט רצוף אתו, סוגי נשק קבועים פחות או יותר (העשויים אף הם לזהות את טיב היחידה וגודלה) המופעלים בהתאם לשיטות ברורות וידועות־מראש, הפלעת כוחות גדולים על ידו, הדורשת זמן ותכונה שיש בהם כדי להכביד על יצירת הפתעה מצדו, ועוד גורמים שבדומה לנ"ל.

שונים לחלוטין, לגבי איסוף הידיעות וניצולן, הם קווי האופי המיוחדים למלחמה־הזעירה; ואלה הם:

1. תקן ומבנה — אין בכלל לדבר על מבנה קבוע של אויב בלתי סדיר, כי זה היה נוגד לגמרי את אופיו; לכן הופעתו ומגעו בכוחותינו, אפילו מספר פעמים, בכוח מסוים אינה נותנת מקום ליצירת "רקע" של תקן־יחידות, כיסוד לניתוח הידיעות המת־רכזות ביחס אליו. *
2. ציוד וחימוש — גם בשטח זה אין לצפות לתנאים נוחים יותר מאשר בשטח התקן. תנאים ומקורות שונים של אספקה, הבדלים באימון הלוחמים ושוני בהרג־ליהם והשקפותיהם האישיות של מפקדים — כל אלה

* כמובן, שכל עוד קיימים "יוצאים־מן־הכלל" בולטים מאוד לגבי כלל זה. — והרי הארגון המרוכז והסכמטי של כוחות־המחתרת הצרפתים במחציתה השנייה של מלחמת־העולם; או צבא "בלתי־סדיר" מרוב בחינותיו, כצבא־הפרטיזנים בגוסלויה, אשר קיים אר־גון בבריגדות, ואפילו בקורפוסים. אלא שבמציאות לרוב אין כאן סתירה של ממש. הארגון הצרפתי המשוכלל הת־קיים ברובו, וברוב תקיפותיו, על הניר בעיקר; ויש והיה בו — במידה שעקרונותיו נודעו לאויב הגרמני — דוקא כדי לסבך ולהטעות את הלז, בשל הפרש העצום שבין ההלכה והמציאות, ואלו ה"בריגדות" היוגוסלביות של אותה תקופה (או אלו של הפרטיזנים האיטלקיים, ועוד דוגמאות למכביר) מנו כרגיל כמה מאות אנשים, ובהתאם לכך היתה עצמת ה"גדודים" שבתוכן. מבחינה זו, לא שונן גם יחידות־הפרטיזנים הסובייטיות, שאף בהן צו־לו־ת־א־ר־ג־ו־ן צבאיות לא הזדהו כלל עם אחי־דו־ת־ה־ת־ק־ן, שהוא יסוד־מוסד של צבאות סדירים. הרי שהנחתו של בעל־המסומר נמצאת נכונה ביסודה. — המערכת.

מבעיות איסוף ידיעות במלחמה נגד אויב בלתי־סדיר

בכל תנאי המלחמה ובכל צורותיה משמש איסוף הידיעות, (כולל את עיבודן ומסירתן ליעודן בזמן) יסוד לתכנון שלפני הקרב; והוא בגדר פעולה הכרחית שאי־אפשר בלעדיה אף בשעת הקרב עצמו.

איסוף הידיעות מושגת בדרך כלל על ניצול מקורות הידיעות באמצעות "גורמי האיסוף" — בהתאם לאופים, לתנאי השטח, צורות הלחימה ולמשך הזמן אשר מותר כי יחלוף בין מועד איסוף הידיעות לבין הפעולה אשר לשמן הוא נועד ואשר אותן משרת.

לצורך הסברת ההבדל בין איסוף הידיעות במלחמה נגד אויב "סדיר" לבין אותה פעולה במלחמה נגד אויב "בלתי־סדיר", דהיינו זה המנהל מלחמה־זעירה, ננסה לחלק את מקורות הידיעות לשני סוגים ראשיים:

1. מקורות אשר לגביהם לרוב נמצאים גורמי־האיסוף ברשות מטות גבוהים ביחס, והם: תצלום אווירי, סיור אווירי אסטרטגי, והאזנה לאלחוט האויב.
2. מקורות, שגורמי־האיסוף לגביהם מצויים בידי היחידות־הלוחמות, והם: תצפית, סיור קרקעי, ולפעמים סיור אווירי טקטי.

שבויי־מלחמה ומסמכי־אויב שייכים במידה מסוימת לשני הסוגים, באשר איסופם וניצולם הלא שונים נעשה בשדה, ע"י היחידות הלוחמות; אך ניצולם הסיודי נעשה ברשות מטות גבוהים יותר.

עור גדול במלחמה נגד אויב סדיר, לתכנון איסוף הידיעות וניהולו — מזה, ולעיבוד הידיעות האלו — הבנתן וניצולן — מזה, משמשים: ידיעה חלקית (לפחות) של

* מגזע ה"פרימוסים" — המער. ** ידוע אף ידוע מה קשות היו לעתים בעיות דומות במציאותנו אנו בארץ. — המער.